

Hoa Trôi Nước Lặng

Cô bé vỗ tay reo: "Lá phong đã chuyển màu!". Màu đỏ đẹp làm sao, trời chớm Thu rồi đó!

Vì lá phong màu đỏ! Nửa tháng nữa sẽ vàng. Lúc đó mùa Thu sang / chờ chớm Đông thì rụng!

Bây giờ còn quá sớm! Trời bàng bạc mây bay. Cô bé tuổi thơ ngây / tung tăng năm học mới...

Tuổi thơ của tôi hồi...bây giờ chỉ trong thơ...một quá khứ mờ mờ...một chặng đời cát bụi!

Xe bus vàng trờ tới. Xe bus vàng chạy đi...mang theo tuổi Xuân Thì / khi lá phong đổi sắc!

Tôi biết: Mình có mất! Tôi biết: Mình có còn...giống như cái Đại, Khôn - tuổi nào chẳng Khôn, Đại?

Này cô bé, cô gái, mười năm nữa rồi sao? Hai má cô hồng đào / ngọt ngào hoa Xuân nhé!

Thanh bình mà ứa lệ!

Tôi là kẻ vô duyên!

Bước bước trong công viên / cõi Tiên hằng mơ ước!

Có nghĩ về Đất Nước, lại nhớ thơ Tiên Điền: "Hoa trôi nước lặng đã yên...". Thôi, tôi không đọc tiếp!

Trần Văn Lệ